

ODESÍLATEL:

Bc. Petra Roubíčková
Vedoucí samostatného oddělení
tiskového a PR
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65
100 10 Praha 10

ADRESÁT:

V Praze dne 15. 6. 2017
Č. j.: 39602/ENV/17
Vyřizuje: Mgr. Bokotejová
Tel.: 267 122 054

Věc: Odpověď k žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“) obdrželo dne 9. 6. 2017 Vaši žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, týkající se informace *„ohledně konečného řešení řízení o udělení výjimky ve smyslu § 43 zákona č. 114/1992 Sb., kterou podal pan Martin Hytħa. Usnesení vlády ĀR, které výjimku nepovolilo, bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze s č. j.: 7 Ca 19/2008 – 33.“*

K výše uvedenému Vám sdělujeme následující:

MŽP, odbor zvláště chráněných částí přírody, obdrželo dne 17. 10. 2007 žádost pana Martina Hytħy o udělení výjimky dle § 43 zákona ze zákazů ve zvláště chráněných územích. MŽP připravilo věcné podklady pro vydání usnesení vlády ĀR s doporučením danou výjimku nepovolit z důvodu nepřevažujícího veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody (žadatel požadoval výjimku pro svou osobu, tedy se jednalo o zájem soukromý, nikoliv veřejný).

Usnesením č. 1399 ze dne 12. 12. 2007 vláda rozhodla, že nepovoluje na žádost žadatele výjimku ze zákazů a předala danou věc k dalšímu řízení MŽP. Ze strany MŽP bylo žadateli zasláno výše uvedené usnesení se sdělením, že vláda jeho žádost projednala a výjimku nepovolila. Ten na základě tohoto oznámení podal žalobu u Městského soudu v Praze proti uvedenému usnesení vlády s požadavkem na jeho zrušení. Městský soud v Praze přezkoumal napadené usnesení a rozhodl o jeho zrušení rozsudkem ze dne 29. 6. 2010 z důvodů jeho nepřezkoumatelnosti spočívající v absenci odůvodnění, poučení

o opravných prostředcích a pro porušení ustanovení o řízení před správním orgánem podle ust. § 76 odst. 1 písm. a), písm. c) soudního řádu správního. Soud tímto vrátil danou věc k rozhodnutí Úřadu vlády ČR s poučením, že lze proti rozsudku podat kasační stížnost.

Dne 10. 9. 2010 byl MŽP doručen dopis Úřadu vlády ČR, o postoupení rozsudku Městského soudu v Praze (č. j. 7Ca 19/2008-34-40, ze dne 29. 6. 2010) ve věci žádosti pana Hyťhy, o povolení výjimky ze základních ochranných podmínek národních parků a chráněných krajinných oblastí ČR z důvodů věcné příslušnosti MŽP k dalšímu řízení.

MŽP posoudilo danou věc a provedlo potřebné kroky k dalšímu řízení. V případě žádosti pana Martina Hyťhy o udělení výjimky ze zákazu tábořit mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody na území národních parků a chráněných krajinných oblastí bylo nutné ověřit, za jakých podmínek bude žadatel provozovat volné přespávání v přírodě tzv. bivakování, a to v souvislosti s výkladem pojmu „táboření“. Ve smyslu § 16 odst. 1 písm. c) a § 26 odst. 1 písm. b) zákona se rozumí pojmem táboření: *„souhrn různých činností umožňující pobyt v přírodě spojený s možností přenocování, a to obvykle ve stanech nebo jiných přístřešcích (např. cely, stany bez podložky apod.)“*. Z výše uvedeného výkladu vyplývá, že táboření je pouze přespávání pod stanem či přístřeškem. Naproti tomu přespávání „pod širákem“ se za táboření nepovažuje a povolení výjimky dle § 43 zákona ze zákazů ve zvláště chráněných územích není potřebné. Proto MŽP dopisem pod č. j. 92857/ENV/10-3448/620/10 ze dne 25. října 2010 vyzvalo pana Martina Hyťhu, k doplnění chybějící podmínky, za které bude táboření provozováno: *„zda-li bude k přenocování na území národních parků a chráněných krajinných oblastí použit stan či jiný přístřešek“*. Protože adresát nebyl zastížen v místě doručení a ani na výzvu si danou písemnost nevyzvedl, byla vrácena zpět MŽP dne 15. 11. 2010. Po tomto neúspěšném pokusu doručení učinilo MŽP neprodleně další pokus o její doručení dne 16. 11. 2010.

Následně na základě zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění a v souladu s přechodným ustanovením zákona č. 349/2009 Sb., konkrétně čl. II, bodu 3, MŽP přestalo být věcně příslušným orgánem ochrany přírody, který měl v daném řízení rozhodnout. Řízení zahájená podle § 43 zákona č. 114/1992 Sb. před 1. 12. 2009 měl dokončit orgán ochrany přírody příslušný podle právní úpravy platné od 1. 12. 2009. Protože v daném případě se dle názoru MŽP nejednalo o případ výrazné převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody, byly správním orgánem příslušným k dalšímu řízení od 1. 12. 2009 správy národních parků a správy chráněných krajinných oblastí.

MŽP tedy postoupilo předmětnou žádost usnesením ze dne 18. 11. 2010 na správy národních parků a správy chráněných krajinných oblastí k vyřízení, tedy k udělení nebo neudělení výjimky dle ustanovení § 43 zákona č. 114/1992 Sb., popř. možnému zastavení řízení dle ustanovení § 66 odst. 1, písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

Ministerstvo životního prostředí

S ohledem na výše uvedené skutečnosti doporučujeme žadateli obrátit se na příslušné orgány ochrany přírody.

S pozdravem

Bc. Petra Roubíčková
Vedoucí samostatného oddělení tiskového a PR